

بسمه تعالیٰ

سومین صورتجلسه اتفاق فکر

ساعت ۱۰-۱۲

موردخ ۹۹/۹/۳

حاضرین: آقای دکتر پیروی، خانم‌ها دکتر صالحی، جعفر جلال، ناطقی، شیرکوند، کوشا (سوپر وايزر آموزشی بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص)، نصیر دیوانی (سوپر وايزر آموزشی بیمارستان هاشمی نژاد)، و آبباریکی (سوپر وايزر آموزشی بیمارستان فیروزگر)

آقای دکتر پیروی

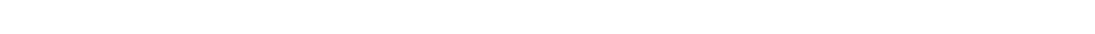
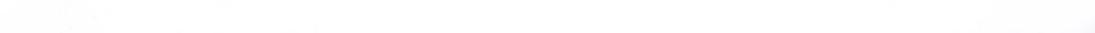
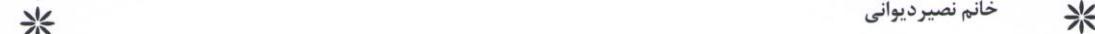
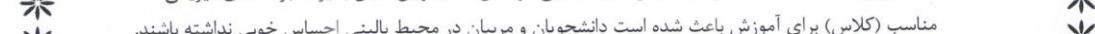
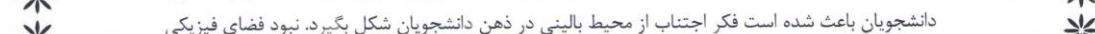
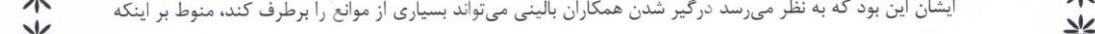
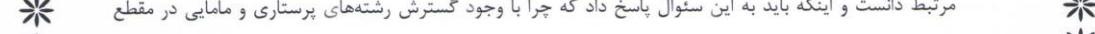
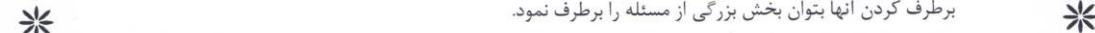
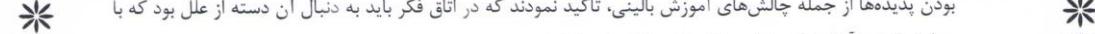
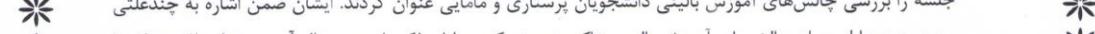
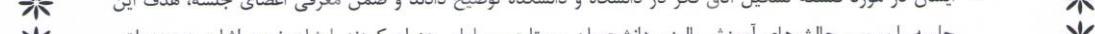
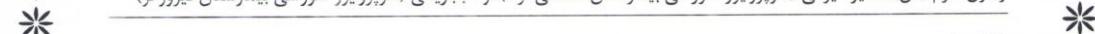
- ایشان در مورد فلسفه تشکیل اتفاق فکر در دانشگاه و دانشکده توضیح دادند و ضمن معرفی اعضای جلسه، هدف این جلسه را بررسی چالش‌های آموزش بالینی دانشجویان پرستاری و مامایی عنوان کردند. ایشان ضمن اشاره به چند عملی بودن پدیده‌ها از جمله چالش‌های آموزش بالینی، تاکید نمودند که در اتفاق فکر باید به دنبال آن دسته از علل بود که با برطرف کردن آنها بتوان بخش بزرگی از مسئله را برطرف نمود.
- وی ضمن اشاره به این نکته که آموزش بالینی همواره با چالش‌های همراه است، به افت قابل توجه کیفیت آموزش بالینی در سال‌های اخیر اشاره کرد و بخش عمده‌ای از این افت را با تحولات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی جامعه مرتبط دانست و اینکه باید به این سوال پاسخ داد که چرا با وجود گسترش رشته‌های پرستاری و مامایی در مقطع تحصیلات تکمیلی، کیفیت آموزش بالینی سیر نزولی طی کرده است. آقای دکتر پیروی تفاوت و تمایز بین همکاران دانشکده با همکاران بالینی را یادآور شدند و اینکه جنس دانشجوها با توجه به تغییر نسل عوض شده است. پیشنهاد ایشان این بود که به نظر می‌رسد درگیر شدن همکاران بالینی می‌تواند بسیاری از موانع را برطرف کند، منوط بر اینکه منافع ایشان از آموزش بالینی در نظر گرفته شود.

خانم کوشا

- افرادی که در محیط بالینی هستند به خاطر داشتن منابع، بیشتر می‌توانند در آموزش بالینی دانشجویان کمک کنند. عواملی از قبیل جدا بودن پرستاران از پزشکان در فرآیندهای آموزش بالینی، نبود جایگاه برای استقرار دانشجویان باعث شده است فکر اجتناب از محیط بالینی در ذهن دانشجویان شکل بگیرد. نبود فضای فیزیکی مناسب (کلاس) برای آموزش باعث شده است دانشجویان و مریبان در محیط بالینی احساس خوبی نداشته باشند.
- دانشجویان پاید بیمه شوند.

خانم نصیر دیوانی

- دانشجویان مرحله کارآموزی در عرصه باید همانند پرسنل بیمارستان محسوب شوند و در بازه زمانی شیفت‌های پرسنلی به یادگیری بپردازد.
- حضور و غیاب در بیمارستان از موارد مهم و ضروری است.

- در برنامه آموزش بالینی دانشجویان، باید بیمارمحوری گسترش بدheim، یابد، نکار محوری، کارآموز در عرصه باید در اختیار بیمارستان باشد و سوپرولایزر آموزشی نقش را بین دانشکده و بیمارستان را بازی کند. کارآموز در عرصه باید از بخش برنامه بگیرد و گزارش هر ماه به دانشکده ارائه شود، مثل پرستاران طرحی بیمار باید به فردی که در بالین کار می کند و مستقر هست سپرده شود.
- بیماری کووید-۱۹ باید برای دانشجویان یک فرصت باشد نه یک تهدید. دانشجو باید بداند در مقابله با بیماری های نوپدید چه باید کرد. آموزش ها باید واقعی تر شوند و دانشجویان مانند پرستاران مسئولیت بپذیرند.

آقای دکتر پیروی در پاسخ به صحبت های خانم نصیردیوانی اشاره کردند که دانشجویان در این ایام می توانند حضور یابند، اما نداشتند خوابگاه و سیاست دانشگاه به گونه ای دیگر است و اینکه می توان با آقای دکتر توکلی مذاکره کرد و در صورت رفع موانع، دانشجویان در کارآموزی حضور یابند.

خانم آب باریکی

- ایده آل هست اگر بشود از دانشجویان استفاده شود. کمبود نیروی انسانی در این روزها، وجود ۳۰ بیمار با ۲ پرستار خیلی سخت شده است.
- ورود و خروج دانشجویان خیلی مهم است باید کنترل بیشتری شود.
- بیمار محوری باید گسترش باید و دانشجویان یک بیمار را تحت نظر داشته باشند. شیفتی کار کردن و دادن داروها اثربخشی زیادی در زمینه یادگیری دانشجویان ندارد.
- در بخش ها باید جایگاه ویژه برای دانشجویان پرستاری در قالب یک کلاس آموزشی در نظر گرفته شود تا خود مریض یا بروونده وی را در کلاس بررسی کنند.
- دانشجویان پرستاری باید همانند پزشکان شب تا صبح با مریض باشند. فقط نقش تزریقات چی مفید نیست.

خانم جعفر جلال

- همکاران پرستار معمولا در حال ثبت، گزارش نویسی و مستندسازی هستند.
- دانشجو باید توسط پرستاران و مریبی نسبت به امور بخش آشنا شود.

خانم دکتر صالحی

- هیات علمی مستقر در بالین نقش خاصی را ندارند، نه در بیمارستان و نه در دانشکده. نباید در جذب این نیروها سخت گیری درباره محدودیت سنی انجام می گرفت، زیرا تجربه و سابقه کار می توانست خیلی کمک کننده باشد. این اعضاء اصلا نتوانسته اند خود را هماهنگ کنند.
- دانشجویان از نظر قانونی هیچ مسئولیتی ندارند. دانشجو نباید functional به اجرای مراقبت پردازد و باید بیمارمحور باشد. این موضوع را در شورای آموزشی دانشکده حتما تاکید خواهند کرد.

خانم شیرکوند

- کارآموزان بالینی خیلی به مریض نزدیک نمی‌شوند. معاون آموزشی بیمارستان می‌تواند ارتباط دانشجو با بخش را بیشتر کند تا سطح آموزش بالا رود.
- خانم دکتر صالحی از سوپرایزرها سوال کردند در این شرایط کووید-۱۹ ما چگونه می‌توانیم آموزش بالین را داشته باشیم؟
- خانم کوشما / در شرایط بحران باتوجه به حذف تعدادی از بخش‌ها و اضافه شدن به بخش کووید تعداد دانشجوها نباید زیاد باشد، زیرا نمی‌توان پروتکلهای بهداشتی را رعایت کرد. همچنین، اصلاً از لحاظ اقتصادی شرایط فراهم کردن اقلام بهداشتی برای خود پرستاران هم به سختی هست.
- خانم نصیری دیوانی / باید از ازدحام در بخش جلوگیری شود و به صورت کاملاً محدود دانشجو پذیرفت، بدین ترتیب که در هر بخش یک یا دو دانشجو اضافه شود. حضور تعداد سه تا ۴ دانشجو اصلاً به صلاح نیست.
- خانم آب باریکی / حفاظت از دانشجوها و شیفت در گردش بودن ایشان در بخشی که تعداد کرونا کمتر باشد یا بخش‌هایی که به طور مستقیم با بیمار کرونایی در تماس نباشند پیشنهاد می‌شود.
- خانم کوشما / یک نفر باید باشد و مسئولیت را قبول کند و در کنار دانشجو باشد.
- خانم نصیری دیوانی / اگر بستر شیفت در گردش فراهم شود می‌تواند به پرستار بخش نیز گزارش کامل بدهد. بهتر هست شیفت‌های صبح و عصر را کار کند، همانند پرسنل بیمارستان.

در آخر خانم دکتر صالحی و آقای دکتر پیروی از حضور همکاران بالین با توجه به کثرت کار در این روزها صمیمانه تشکر کردند و ابراز امیدواری کردند که در کنار هم بتوانند این چالش را برطرف کنند.

امضاکنندگان:

آقای دکتر پیروی

خانم دکتر صالحی
۹۹/۱۲/۱۰

خانم نصیری دیوانی

خانم شیرکوند

خانم آب باریکی

خانم جعفر جلال
جعفر جلال

خانم کوشما

خانم ناطقی